

Högsta förvaltningsdomstolen

Box 2293
103 17 Stockholm

Mål nr 7205-24 Parter: Börje Ramsbro ./, Regeringskansliet

Komplettering

1. Parallella verkligheter inför prövningen i högsta rättsinstanserna

Jag finner det motiverat att inkomma med denna komplettering inför beslut om prövningstillstånd, eftersom jag anser att min dåvarande prövning i Högsta domstolen har en parallell koppling till ärende fi2023/01692 – Brev om brott mot regelverken. I detta ärende är jag käranden, och överklagandet har gått igenom både Förvaltningsrätten och Kammarrätten i Stockholm utan att ha prövats i enlighet med Europakonventionens regelverk, gällande lagstiftning och Regeringskansliets regelverk.

Jag kommer först att sammanfatta händelseförloppet inför prövningen i Högsta domstolen och därefter lämna synpunkter för den kommande prövningen i Högsta förvaltningsdomstolen.

2. Högsta domstolen försvarade min yttrandefrihet på internet. (Mål nr: B 293-00)

I september 1996 startade jag hemsidan Stiftelsen mot Nordbanken, numera www.bankrattsforeningen.org.se Syftet med hemsidan var att belysa konsekvenserna av bank- och finanskrisen 1987–1993, med exempel från drabbade företag som lämnades i sticket när bankerna drog tillbaka krediter för att rädda sig själva från konkurs.

Jag drabbades personligen genom den så kallade "System 3R-affären" där två potentiella delägare gick bakom ryggen på mig och samarbetade med bankerna för att ta över mitt medelstora, globalt etablerade företag System 3R. Efter 25 år som grundare och ägare tvingades jag lämna mitt livsverk utan att få en enda krona i ersättning. De nya "ägarna" tog över företaget och dess tillgångar genom en kapning, trots att jag fortfarande var den juridiska ägaren. Mitt försvar blev – och är fortfarande – internet och hemsidan.

2.1 Polisanmäldes för påstått brott mot Datalagen (Mål nr K 226466-97)

Jag blev polisanmäld för ett påstått brott mot datalagen, med hänvisning till hemsidans så kallade "Skampåle", där bland annat gärningsmännen från "System 3R-affären" publicerades med bilder och omfattande texter. Det påstods att hemsidan innehöll ett

dataregister som bröt mot datalagen (1973:289) då den saknade tillstånd från Datainspektionen. Påståendet grundade sig dock på en missuppfattning från både anmälarens och Datainspektionens sida om hur internets sökfunktion fungerar utan ett faktiskt dataregister.

2.2 Stockholms tingsrätt (Mål nr: 262-98)

Datainspektionen överlämnade ärendet till åklagarmyndigheten i Stockholm för prövning och åtal om brott mot datalagen. Jag stämdes inför Stockholms tingsrätt och dömdes till 50 dagsböter á tvåhundrafemtio (250) kr. Totalt 12 500 kr.

Datainspektionens vittne i Tingsrätten var okunniga om internet och webbläsarens sökfunktion. Tingsrätten blundade också för mina fri- och rättigheter enligt grundlagen och Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna

2.3 Svea hovrätt (Mål nr B 3625-99)

Ärendet överklagades till Svea hovrätt, där jag inte längre dömdes för brott mot datalagen. Istället dömde hovrätten, med ändring av tingsrättens dom, mig för brott mot personuppgiftslagen enligt 49 § 1 st c i personuppgiftslagen (1998:204). Straffet fastställdes till 30 dagsböter á 250 kronor, totalt 7 500 kronor.

Brottet ansågs nu vara otillåten överföring av personuppgifter utanför Europa, eftersom internet gör information tillgänglig över hela världen. Även Svea hovrätten blundade för Europakonventionens regelverk och grundlagen genom att inte ta hänsyn till dessa i sin bedömning.

2.4 Högsta domstolen (Mål nr B 239-00)

Högsta domstolen beviljade prövningstillstånd och lämnade följande domslut, citat:

"Högsta domstolen, som mot bakgrund av vad som anförts inte bedömt det som nödvändigt att inhämta något förhandsavgörande från EG-domstolen, finner sammanfattningsvis - vid tillämpning av 7 § andra stycket i den svenska personuppgiftslagen - att det inte är visat annat i målet än att Börje Ramsbros behandling av personuppgifter på den aktuella webbsidan skett uteslutande för journalistiska ändamål. Han skall därför inte dömas till ansvar för den åtalade gärningen."

I Högsta domstolen fanns kunskapen som såg min publicering på internet ur ett bredare perspektiv med hänvisning till det journalistiska undantaget. Se vidare bifogad domslut från Högsta domstolen

Kommentar:

Den 10 september 2003 mötte jag målsäganden i polisanmälan, Håkan Nordquist, som också varit huvudpersonen i "System 3R-affären". Han uttryckte sin besvikelse över Högsta domstolens beslut, eftersom han hade förväntat sig en dom som för alltid skulle tystat mig.

3. Högsta förvaltningsdomstolen (Mål nr 7205-24)

3.1 Begäran om prövningstillstånd i Högsta förvaltningsdomstolen till försvar för min äganderätt enligt Europakonventionen och gällande svensk lag.

Jag anser att det finns en parallell verklighet mellan Högsta domstolens beslut och min begäran om prövning i Högsta förvaltningsdomstolen. Varken Förvaltningsrätten eller Kammarrätten har prövat huvudfrågan i målet. Det är tydligt att det även i dessa instanser finns bristande förståelse för rättsläget, grunden och kunskapen om ärendets komplexitet. Jag kommer därför att nedan först presentera grundläggande bevisfakta.

3.2 Regeringskansliet och Stiftelsen Industrifonden (Industrifonden)

På Regeringskansliet hemsida lämnas följande information om Industrifonden (bilaga Fi 8 underbilaga 100:

"Industrifonden är en stiftelse bildad av staten 1979. Den drivs affärsmässig utan externa kapitaltillskott. Stiftelsen ska hålla sitt kapital minst reallt intakt. Allt överskott används för nya investeringar."

Enligt Industrifondens stadgar utser regeringen stiftelsens styrelse, inklusive ordföranden. Regeringskansliet tillsätter även en ledamot från över stiftelsen ansvarigt departement i rollen som tillsynsansvarig. Ursprungligen var stiftelsen undantagen från extern tillsyn enligt lag (1929:116) om tillsyn över stiftelser, men idag gäller normal tillsyn genom Länsstyrelsen.

Enligt *"Förordning (1993:31) om finansiering genom stiftelsen Industrifonden"* medgavs inte investering i ägarkapital d.v.s. aktier (bilaga Fi 8 underbilaga 19)

3.3 Stiftelsen Småföretagsfonden (Småföretagsfonden)

Vid tidpunkten för "System 3R-affären" förelåg speciella omständigheter då Stiftelsen Småföretagsfonden (som förvaltade löntagarfondsmedel) var under avveckling. Dess tillgångar skulle överföras till Industrifonden. Tillgångarna inkluderade en aktieportfölj med aktier från icke börsnoterade bolag som förvaltades av Företagskapital AB (då till 50 % ägt av staten).

Småföretagsfondens verksamhet upphörde den 31 december 1993, varefter dess tillgångar överfördes till Industrifonden. Den 12 november 1993 ingicks ett femårigt avtal mellan Företagskapital och Industrifonden om förvaltning av aktieportföljen. I avtalet framgår att likviditeten om 45 MSEK endast fick användas för tilläggsinvesteringar i befintliga innehav (bilaga Fi 8, underbilaga §2)

Enligt Industrifondens VD:s tolkning av *"Överenskommelse med Företagskapital AB"* (bilaga Fi 8, underbilaga 2.1) var Företagskapital uttryckligen förhindrad att investera i nya företag – *"Några ägarengagemang i nya företag görs ej"*.

Jag fick tillgång till ovan bevisfakta först den 30 maj 2011. Se punkt 3.5 nedan.

3.4 "System 3R-affären"

Trots förbudet mot investeringar i nya företag framgår det av Industrifondens årsredovisning 1993/94 att fonden ägde 30 000 aktier i System 3R, förvaltade av Företagskapital (bilaga Fi 8, underbilaga 11, "Not 7 Tillgångar förvaltade av Företagskapital AB").

Småföretagsfondens avslutande årsredovisning från 1993 visar dock att aktieportföljen inte innehöll några aktier i System 3R (bilaga Fi 8, underbilaga 7 Not 4 Aktier och andelar). Företagskapital hade därför ingen rätt att förvärva aktier i System 3R för Industrifondens räkning.

Som ägare till System 3R har jag inte ingått några avtal med Företagskapital, Småföretagsfonden och Industrifonden om försäljning av aktier eller aktieöverlåtelse vare sig den 3 december 1993 eller senare. Detta utgör grunden för ärendet fi2023/01692 – Brev om brott mot regelverken.

3.5 Regeringskansliet vägran att lämna hjälp enligt FL (2017:900) §6

Efter att jag under mars 2023 av en tillfällighet fann på Internet utskriften från ett förhör med Lars Häggmark i konstitutionsutskottet, bilaga Fi 8 under bilaga 94 och 94.1, blev jag övertag om att svaret till mig den 2 juni 1997, bilaga Fi 8 underbilaga 23, hade lämnats med ont uppsåt och för att gynna Industrifonden och övriga parter, som hade kapat företaget och tvingat bort mig utan någon som helst ersättning för mitt ägande av aktier och immateriella rättigheter. Fr.o.m. denna tidpunkt inleddes ärende fi2023/01692 – Brev om brott mot regelverken.

Genom detta ärende har jag varit mycket angelägen att få tillstånd en öppen dialog med Regeringskansliet och begärde upprepat möte med rättssakkunniga, vilket förnekades. Inga möten har hållit i samband med ärende fi2023/01693 – Brev om brott mot regelverken.

För mig är det ett livsavgörande ärende efter 30 år sökande efter svaret hur jag kunde tvingas bort från mitt livsverk utan ersättning, trots villkoren i min viljeförklaring om krav på ersättning för mitt ägande, bilaga Fi 8 underbilaga 27.

Det är således en fråga om ett ärende skapat inom Regeringskansliet och som Regeringskansliet skall bära ansvaret för att ställa till rätta och att skadan regleras.

Medan ärendet som slutade i Högsta domstolen hade som mål att tysta mig och stoppa min yttrandefrihet har kanslirådet och Regeringskansliet gjort allt för kränka min äganderätt och själv undgå ansvar, se bilaga Fi 25.

4. Överklagan till Förvaltningsrätten och Kammarrätten

Dessa två rättsinstanser har inte prövat frågan i målet med avseende på det ansvar som vilar på Regeringskansliet. Att åberopa andra myndigheter och därmed hävda ett frikännande för Regeringskansliet och kanslirådet är inte svaret i detta ärende. Den kränkning och skada jag utsatts för är ett entydigt resultat av kanslirådet Lars Häggmark verk genom förvaltningsbeslutet den 2 juni 1997, bilaga Fi 8 underbilaga 23.

Regeringskansliet och Lars Häggmark är inte bara ensamma ansvariga för uppkommen skada utan de har också bifogat ett utdrag från ett protokoll fört vid regeringssammanträde den 9 februari 1995 som bekräftar att Industrifonden förbundit sig att svara för kostnaden (bilaga Fi 8 underbilaga 23 sida 011).

Förvaltningsbeslutet är undertecknat av Lars Häggmark, på departementets Telefax i original, vilket jag sammanfattat i min överklagan till Högsta Förvaltningsdomstolen, se punk 6 Ekonomisk reglering.

5. Prövning i Högst Förvaltningsdomstolen.

5.1. Kränkningar enligt Europakonventionen

Frågan i målet gäller inte frikännande av Regeringskansliet eller kanslirådet Lars Häggmark. Frågan gäller reglering av uppkommen skada grundat på Lars Häggmarks onda uppsåt och brott mot RF Kap 1 §9 och FL (2017:900) §5. Det gäller bl.a. kränkning av mina fri och rättigheter enligt Europakonventionen Artikel 13. Se vidare överklagan punkt 2. *"Europakonventionen Artikel 13 – Rätt till ett effektivt rättsmedel."*

Kanslirådet Lars Häggmark lämnade sitt förvaltningsbeslut grundat på det ansvar han uppbar i Industrifondens styrelse med tillsynsansvar om att verksamheten följde regelverken oh stiftelsen ändamål. Därmed gäller tillämpning av Lag (1929:116) § 16 och Stiftelselag (1994:1220) 5 Kap skadestånd.

5.2 Alternativt prövning om ett fall för prejudikat

Jag hemställer om att Högsta förvaltningsdomstolen också prövar om det i förevarande fall finns behov av ett prejudikat rörande följande:

Tillsynsansvar och förvaltnings svar: Kanslirådet Lars Häggmark, i sin egenskap av Regeringskansliets representant och tillsynsansvarig i Industrifondens styrelse, besvarade mina frågor om NÄR och HUR Industrifonden blev delägare i System 3R. Detta gjordes genom att överlämna handlingar där centrala delar var blankade och där avgörande information saknades (bilaga Fi 8, underbilaga 23, sida 10). Frågan är om detta agerande är förenligt med de krav på saklighet och opartiskhet som framgår av regeringsformen (RF 1 kap. 9 §) och förvaltningslagen (FL 2017:900, 5 §).

Industrifondens åtagande: Kanslirådet bifogade ett utdrag ur ett regeringsprotokoll från den 9 februari 1995 (bilaga Fi 8, underbilaga 23, sida 011), vari det framgår att Industrifonden förbundit sig att svara för eventuella skulder och förpliktelser kopplade till Småföretagsfonden. Frågan är om denna förbindelse kan utgöra en grund för att Regeringskansliet ska ålägga Industrifonden att reglera den uppkomna skadan i enlighet med detta åtagande. Skadan är ett resultat av brott mot förvaltningsavtalet och stiftelsen ändamål, som kanslirådet Lars Häggmark varit delaktig i och ansvarig för.

Rättslig reglering av åtaganden: Jag begär att domstolen prövar om det finns någon lag eller förordning som förhindrar Regeringskansliet från att utöva sitt tillsynsansvar och kräva att Industrifonden fullföljer vad den förbundit sig till enligt brevet till regeringen och Näringsdepartementet daterat den 3 december 1993 (bilaga Fi 8, underbilaga 9).

Detta är en principiellt viktig fråga som kan få betydelse för tolkningen av förvaltningsmyndigheters ansvar i liknande fall, särskilt vad gäller tillsyn och ansvar

gentemot enskilda som drabbas av felaktigt myndighetsutövande. Samtidig med ett svar på hur skadan skall regleras och bekräftats av regeringen.

6. Rättslig sammanfattning och avslutning

Denna komplettering inlämnas för att belysa de rättsliga och administrativa brister som har präglat handläggningen av ärendet, särskilt i ljuset av Europakonventionens artiklar om äganderätt (artikel 1, tilläggsprotokoll 1) och rätten till ett effektivt rättsmedel (artikel 13). Varken Förvaltningsrätten eller Kammarrätten har prövat målet i sak, vilket innebär att centrala frågor om rättssäkerhet och proportionalitet har förblivit obehandlade.

Vidare har Regeringskansliet och dess representant i Industrifondens styrelse agerat i strid med grundlagens krav på saklighet och opartiskhet (RF 1 kap. 9 §) samt förvaltningslagens bestämmelser om myndighetsutövning. Det föreligger tydliga indikationer på att brott mot såväl interna regelverk som nationell lagstiftning har ägt rum, vilket har lett till betydande kränkningar av mina grundläggande rättigheter.

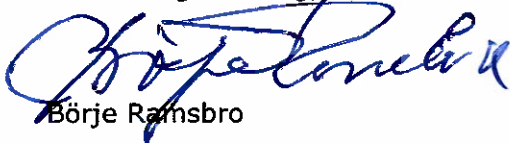
Jag yrkar därför att Högsta förvaltningsdomstolen:

1. Beviljar prövningstillstånd med hänvisning till ärendets principiella betydelse och behovet av rättslig vägledning (enligt 36 § förvaltningsprocesslagen).
2. Prövar målet i sin helhet med hänsyn till Europakonventionens rättssäkerhetsprinciper och säkerställer att dessa får fullt genomslag i enlighet med svensk rättsordning och regeringskansliets interna regelverk.

Det är min förhoppning att Högsta förvaltningsdomstolen, i sin rättskipande funktion, finner anledning att bekräfta skyddet för äganderätten och rätten till rättvis prövning. Ett beslut till min fördel skulle inte endast avse en upprättelse för mig som enskild, utan även bidra till att förstärka tilltron till rättsstaten och Regeringskansliet.

Stockholm, den 1 januari 2025

Med vänlig hälsning,

Börje Ramsbro

Bilaga:

Dom från Högsta domstolen (Mål nr: B 293-00)